

ΝΕΑ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Γ΄.

Ήν Χανίοις τῆ 3 Σεπτεμβρίου 1910—ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΑΡΙΘ. 686

ΕΚΕΙΝΟΙ ΟΥΓΙΝΕΣ ἀποτρέ-
πουν τὸν κ. Μιχελιδάκη
ἀπὸ τοῦ νὰ συναινέσῃ εἰς τὸν σχημα-
τισμὸν μιᾶς κυβερνήσεως καὶ νὰ
μετάσχη ταύτης, νομίζομεν ὅτι προ-
σφέρουσι κακὴν ὑπηρεσίαν καὶ εἰς τὸν
σεβαστὸν πολιτευτὴν καὶ εἰς τὴν Κρή-
την. Ὁ σχηματισμὸς μιᾶς κυβερ-
νήσεως ἐπεβάλλετο εὐθὺς ἀπὸ τῆς
πρώτης ἡμέρας τῆς συγκλήσεως τῆς
Συνελεύσεως, τοιαύτη δὲ ἦτο καὶ τοῦ
κ. Μιχελιδάκη ἡ γνώμη, οὐτινος ἡ
πολιτικὴ μερὶς ἦς προΐσταται ἀνεδεί-
χθη πλειονοψηφούσα ἐκ τῶν τελευ-
ταίων ἐκλογῶν. Ἐπομένως πρόεδρος
ἐνδεδειγμένος τῆς τοιαύτης μιᾶς
κυβερνήσεως ἦτο αὐτὸς ὁ κ. Μιχελι-
δάκης. Ἀλλὰ τὰ σκανδαλώδη μέσα
δι' ὧν ἡ ἀντίπαλος μερὶς κατώρθωσε
νὰ τῆ ὑποκλέψῃ τὴν πλειονοψηφίαν,
ἐπωφεληθεῖσα ἰδίως ἐκ τῆς τάσεως
αὐτοῦ ὅπως ἀποφεύγῃ τὴν ἀνάληψιν
τῶν κυβερνητικῶν εὐθυνῶν ὅταν πλει-
ονοψηφῇ, ἥτις συνετέλεσεν εἰς τὸ νὰ
ἀποσκιρτήσωσιν ἀσθενεῖς τινεῖς χαρ-
ακτῆρες καὶ νὰ μεταστῶσιν εἰς τὸ ἀν-
τίπαλον στρατόπεδον, ἐξέκαιαν πάλιν
τὸν ἐν ὑφῆσει διατελοῦντα κομ-
ματικὸν ἀνταγωνισμὸν καὶ ἀρμπι-
σαν τὰ ὑπνώπιοντα κομματικὰ πάθη,
ἐματαιώσαν δὲ οὕτω τὸν σχηματι-
σμὸν μιᾶς κυβερνήσεως. Σήμερον
ὅμως ὅτε τὰ αἴτια ταῦτα ἀφρονταί,
δὲ ὁ Βενιζέλος ὁ ἡγέτης τῆς ἀντι-
πάλου μερίδος ἀποσύρεται τῆς πολι-
τικῆς σκηνῆς, φίλοι δὲ καὶ ἀντίπαλοι
κομματικοὶ ὁμοφώνως καλοῦσιν αὐτὸν
ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κυβερνήσεως τοῦ τό-
που, ὡς τὸν μόνον ἐνώπιον τοῦ ὁποῖου
κατασιγάζεται καὶ ὑποχωρεῖ πᾶσα
προσωπικὴ φιλοδοξία, καὶ ὡς τὸν ἐν-
δεδειγμένον νὰ διακυβερνήσῃ τὴν Κρή-
την κατὰ τὰς κρισιμωτάτας καὶ πλεῖ-
ρεις κινδύνων περιστάσεις ἃς διέρχεται
οὐχὶ ὡς ἀρχηγὸν ἐνὸς κόμματος,
ἀλλ' ὡς τὸν πρῶτον ὄχι τῆς
**Κρήτης, καὶ ἐκδηλοῦσιν ἀνεπιφύλακ-
τον πρὸς αὐτὸν ἐμπιστοσύνην, προ-
νοῦμεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κ.
Μιχελιδάκην νὰ ἀρνήται ὅπως παρά-
σχῃ εἰς τὴν πατρίδα του τὰς ὑπηρε-
σίας ἃς παρ' αὐτοῦ ζητεῖ, καθῆκον
δὲ ἐπιτακτικὸν ἐπιβάλλει εἰς τὸν πο-
λιτὴν τῆς Κρήτης Νέστορα, τὸν ἐγγη-
ράσαντα ἐν τῇ ἐξυπηρετήσῃ τῆς ἐθνι-
κῆς ἰδέας, νὰ ὀλιγορήσῃ τῶν πάν-
των, νὰ λησμονήσῃ τὰς πικρίας ἃς τυ-
χὸν ἐποτίσθη, νὰ σπεύσῃ δὲ εἰς τὴν
πρωτεύουσάν καὶ νὰ ἀναλάβῃ τὸ πη-
δάλον τῆς πολιτείας, τὸ ὁποῖον ὁ
λαὸς διὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῆ ἐμ-
πιστεῦται, συγκεντρῶν δὲ περὶ ἑαυτὸν
τοὺς λογάδας τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ
κρητικῶν λαοῦ, νὰ παρακολουθῇ ἀγρύ-
πνως μετ' αὐτῶν τὴν πολιτικὴν κίνη-
σιν τὴν σχετιζομένην πρὸς τὰς τύχας
τῆς ἀγρίως χειμαζομένης Κρήτης
καὶ νὰ προνοῇ περὶ τῆς κατευθύνσεως,
ἥτις ἐκάστοτε πρέπει νὰ δίδεται, ὅπως
μὴ τὸ σκαφίδιον ἡμῶν συντριβῇ κατὰ
σκοπέλων καὶ βράχων. Ναι! δὲν
πρέπει ὁ κ. Μιχελιδάκης ἐφ' ὅσον πο-
λιτεύεται, δηληθῆ ἐφ' ὅσον ἀξιοῖ νὰ
ἡγῆται τοῦ κρητικῶν λαοῦ, νὰ λη-**

σιμονῇ τὸ ὀμηρικόν: «Οὐ χρὴ παννύ-
χιον εὐδειν βουλῆφόρον ἄνδρα, ἢ λαοὶ
ἐπιτετράφεται καὶ τόσα μέμηλε». Ἡ
θέσις τοῦ ἀξιούντος νὰ ἡγῆται τοῦ
κρητικῶν λαοῦ κατὰ τὴν κρίσιμον
ταύτην στιγμὴν δὲν εἶναι εἰς τὴν
δρασερὰν καὶ ἀναπαυτικὴν Ῥογδιάν,
ἀλλ' εἰς τὰ πολυάσχολα Χανία, τὸ
κέντρον τῆς πολιτικῆς κινήσεως τοῦ
τόπου.

Η ΠΡΟΧΘΕΣ 1η Σεπτεμβρίου
εἶχεν ὀρισθῆ ὡς ἡμέρα ἐνάρι-
ξεως δύο ἐθνικῶν συνεδρίων, τοῦ ἐ-
λευθέρου Ἑλληνισμοῦ παρὰ τὸν ἱερὸν
βράχον τῆς Ἀκροπόλεως, καὶ τοῦ ἀ-
λυτρώτου ἐν τῇ πόλει τοῦ Κωνσταν-
τίνου καὶ παρὰ τοὺς θόλους τῆς Ἀ-
γίας Σοφίας, ἥτις παρὰ τοὺς ἀλλοι-
ώσαντας τὴν χριστιανικὴν αὐτῆς μορ-
φήν μιναρέδες, δὲν παύει νὰ ἦναι τὸ
ἱερὸν προσκύνημα, πρὸς ὃ νοερώς ἀ-
ποβλέπει ὁ Χριστιανικὸς Ἑλληνι-
σμὸς. Ὑπὸ τὸν ἐλευθέρου οὐρανὸν
τῆς Ἀττικῆς ἡ ἐναρξὶς τῶν ἐργασι-
ῶν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἐγένετο ἐ-
πιβαλλοῦσα ἐπισημότητι, ὃ δὲ λαὸς
τῆς πρωτεύουσας ἐπευφάνθη τὸν ἡ-
σιλία του καὶ τὸν Διάδοχον καὶ ἐπι-
στώθη ἅπαξ ἔτι, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ ἐλ-
ληνικοῦ λαοῦ ἐξακολουθεῖ νὰ περι-
φρουρῇ τὸν Θρόνον καὶ νὰ ἀποτελῇ τὸ
ἀσφαλὲς ἔρεισμα καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτοῦ.
Ὑπὸ συνθήκας ὅπως διαφόρους
καὶ ὑπὸ περιστάσεις τραγικὰς ἐγέν-
ετο ἀπόπειρα ἐναρξέως τῶν ἐρ-
γασίῶν τῆς παρὰ τὸν Κεράτιον κόλ-
πον ἐθνικῆς ὀμηγύρεως. Ἐκεῖ ἡ λόγ-
χη τοῦ ξένου κατακτητοῦ ἐκάλυψε τὴν
ἐλευθέραν σύσκεψιν τῶν ἀντιπροσώ-
πων τοῦ δούλου Γένους, ὃ στρατὸς
περιέζυσε τὸ Πατριαρχεῖον οἱ δὲ
πληρεξούσιοι δίκην κακούργων συνε-
λήφθησαν, ἐὰν δὲ ἐφαρμοσθῇ ἡ τε-
λευτεία ἐγκύκλιος τῆς Πύλης, θὰ
παραπεμφθῶσιν εἰς τὸ Στρατοδικεῖον
ὡς στασιασταί. Τὰ μεταδίδον τὰ σο-
βρώτατα ταῦτα ἀγγέλματα ὀλιγό-
λογον τηλεγράφημα δὲν λέγει πλει-
ότερα, προσθέτει ὅμως ὅτι ζωηρὰ συγ-
κινήσεις κρατεῖ ἐκ τούτων ἐν Κων)πό-
λει, δὲν εἶναι δὲ δύσκολον νὰ ἐνοησῇ
τις ὅτι ἡ συγκίνησις αὕτη θὰ ἐπεκτα-
θῇ πανταχοῦ ὅπου ἑλληνικὴ καρδιά
πάλλει.

Ἡ κτηνώδης αὕτη βία, δι' ἣς οἱ νε-
ότουρκοι ἀγωνίζονται νὰ καταπιῶ-
σιν τὴν φωνὴν τοῦ ὑποδούλου ἑλλη-
νισμοῦ διαμαρτυρομένου ὑπὲρ τῶν
ἐθνικῶν δικαίων του, ἐρχεται ὅπως
ἐπιβεβαιώσῃ τὴν ρῆσιν τοῦ Οἰκοῦμ.
Πατριάρχου, ὅστις διεκήρυξεν ὅτι αἱ
βιαιότητες καὶ αἱ ἀθαιρεσίαι, ἃς ὑ-
φίστανται οἱ Χριστιανικοὶ λαοὶ τῆς
Αὐτοκρατορίας ὑπὸ τὸ λεγόμενον συν-
ταγματικὸν καθεστῶς, οὐδέποτε ἠσκή-
θησαν ὑπὸ τὸ χαμητικόν, καὶ ὅτι ἐ-
πομένως ἡ θέσις αὐτῶν ἐχειροτέ-
ρευσε, καὶ νὰ δικαιώσῃ τὴν προαίσθη-
σιν τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου, ὅστις κατὰ
τὰς στιγμὰς τοῦ γενικοῦ ἐνθουσιαμοῦ
ἐπὶ τῇ δῆθεν ἀναστηλώσει τοῦ Συν-
τάγματος ἐν Τουρκίᾳ, προέδλεψε καὶ

προεῖπε τὰ σήμερον συμβαίνοντα.
Ἀλλὰ τί ἐπιδιώκουσιν οἱ νεότουρκοι
διὰ τοῦ ἀγρίου τούτου διωγμοῦ κατὰ τοῦ
ἑλληνικοῦ στοιχείου τῆς Αὐτοκρατο-
ρίας; Ἐπίστευσαν μὲ τὰ σωστά τινὸς
θὰ δυνήθωσι νὰ ἐξοντώσωσι τὸν Ἑλ-
ληνισμὸν εἰς τὰς χώρας ἃς κατέχουσιν
ὡς κατακτηταί; Ἐἶναι ἡλίθιοι εἰς τὸν
κύβον ἐὰν τοιούτου τι ἐφαντάσθησαν.
Δὲν ἐνόησαν λοιπὸν ὅτι ὁ Ἑλληνι-
σμὸς εἶναι κατὰ τι αἰώνιον καὶ ἀθάνα-
τον, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι δυνατόν νὰ
παύσῃ ὑπάρχον καὶ κυριαρχοῦν εἰς
τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, αἰτίνας
εἶναι ἡ κοιτίς αὐτοῦ; Δὲν διδάσκον-
ται ἀπὸ τὴν ἱστορίαν ὅτι μετὰ πάντα
διωγμὸν καὶ πᾶσαν συμφορὰν καὶ πᾶ-
σαν δοκιμασίαν ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ
ἐξῆλθεν ἰσχυροτέρα καὶ ἀκμαιοτέρα
καὶ εὐρωστοτέρα ὅπως καταπνίξῃ καὶ
ἐν τέλει ἀφομοιώσῃ πρὸς ἑαυτὴν τὸν
διώκτην τῆς; Ἀκόμη δὲν αἰσθάν-
ονται οἱ δειλαιοὶ, ὅτι ἡ αὕτη τύχη πε-
ριμένει αὐτοὺς, ἥτις τόσους προγενε-
στέρους αὐτῶν κατακτητὰς ἀπὸ βορ-
ρᾶ καὶ ἀπὸ νότου καὶ ἀπὸ δυσμῶν καὶ
ἀνατολῶν ἐπιδραμόντας κατὰ διαφο-
ρους ἐποχὰς εἰς τὰς χώρας ἃς ἐξεπο-
λίτισε τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα, μετέ-
βαλεν εἰς ἐνθουσιώδεις λάτρεις καὶ
θαυμαστὰς καὶ ὑπῆρέτας τῆς Ἑλλη-
νικῆς ἰδέας; Δὲν ἀντιλαμβάνονται ὅτι
τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα εἶναι τόσον ἐν-
δοξον ἐν τῇ ἱστορίᾳ καὶ τόσον φωτει-
νόν, ὥστε πᾶς ξένος λαὸς ἐγκαθιστά-
μενος εἰς τὴν μάγον ταύτην χώραν
τὴν γνωστὴν ὑπὸ τὸ ἐθνικὸν ὄνομα
Ἑλλάς, ὑπὸ τὴν γοητείαν τοῦ ἑλλη-
νικοῦ κλέους λησμονεῖ τὴν ἀρχικὴν
προέλευσιν του καὶ θεωρεῖ δόξαν του
νὰ πιστεύῃ ὅτι ἀποτελεῖ συνέχειαν
τῆς ἱστορίας τοῦ δαιμονίου ἐκείνου
λαοῦ, ὅστις ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον τὸ
φῶς καὶ τὸν πολιτισμὸν; Καὶ ὡς οἱ
συγκλητικοὶ τῆς Ρώμης τοὺς ὁποίους
Κωνσταντίνος ὁ Μέγας ἤγαγεν ἀπὸ
τῶν ὀχθῶν τοῦ Τιβέρεως εἰς τὰς μα-
γικὰς ἀκτὰς τοῦ Βοσπόρου μετεβλή-
θησαν διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου εἰς
Ἑλληνας μεγαστᾶνας ὡς οἱ ἀπόγονοι
τῶν Φράγκων σταυροφόρων εἶναι σήμε-
ρον οἱ ἐνθουσιώδестεροὶ Ἕλληνες οὕτω
καὶ τὰ στίφη αἵτινα ὁ Ὄσμαν καὶ οἱ
διάδοχοι αὐτοῦ ἤγαγον ἀπὸ τῶν ὀρο-
πέδιων τοῦ Τουρκεστᾶν εἰς τὰς χώ-
ρας τοῦ ἑλληνικοῦ κάλλους, δὲν δύνα-
ται παρὰ νὰ ὑποστῶσι διὰ τῆς πα-
ρόδου τοῦ χρόνου τὴν ἀκαταμάχητον
ἐπίδρασιν τοῦ ἱστορικοῦ νόμου κατὰ
τὸν ὁποῖον, πᾶς λαὸς ἐγκαθιστάμενος
εἰς τὰς χώρας ἀπὸ τὰς ὁποίας ἀνε-
δόθη τὸ καταυγᾶσαν τὴν ἀνθρωπότητα
ὑπέροχον φῶς τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύμα-
τος, δὲν δύναται παρὰ νὰ προσηλυτι-
σθῇ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἰδέαν, νὰ γίνῃ
καὶ αὐτὸς ἑλληνικὸς.

Ἄς τὸ ἐνοησῶσιν αὐτὸ οἱ νεό-
τουρκοὶ, ὅτι πρὸς κέντρα λακτιζοῦσι
διώκοντες τὸν Ἑλληνισμὸν. Αὕτη ἡ
προσπάθεια τινὸς νὰ ἀπαλλαγῶσι τοῦ
δεσποτισμοῦ τῆς χαλιφείας καὶ νὰ
κυβερνηθῶσιν ὡς λαὸς ἐλεύθερος—
διότι περὶ ἀποπειρὰς ἀκόμη πρόκει-
ται—δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ τὸ

πρῶτον σύμπτωμα τῆς ἐπιδράσεως
τοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος, τούτεστι
τοῦ πνεύματος τῆς ἐλευθερίας, ἐπ'
αὐτῶν. Τὸ πρῶτον τοῦτο δῆμα θὰ
ἀκολουθήσωσιν ἄλλα, καὶ ἡξέλιξις θὰ
ἐξακολουθήσῃ, μακρὰ καὶ ἐπίπονος
ἴσως, ἀλλὰ θὰ καταλήξῃ ἀσφαλῶς
ὅπου κατέληξαν ὅλοι αἱ προηγούμεναι
κατακτήσεις, εἰς τὴν ἀπορρόφησιν
τῶν κατακτητῶν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς
ἰδέας.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΗ

Ἐξ Ἀδριανουπόλεως διαβιβάζονται τὰ
ἑξῆς περίεργα:

Κατὰ τὴν τελευταίαν ἐκ Θεσσαλονίκης
διάβασιν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν
Ταλατ βέη, τὸ αὐτοῦ Κεντρικὸν Κοιτά-
τον συνῆλθεν εἰς μυστικὴν σύσκεψιν ἥς με-
τέσχε καὶ αὐτὸς ὁ Ὑπουργὸς καὶ τινεῖς ση-
μαίνοντα μέλη τοῦ κοιτάτου ἰθὺς ἐπὶ
τῆς ἐκ Κων)πόλεως. Ἐτέθη ἐπὶ τοῦ τά-
πητος πρὸς συζήτησιν ἡ ἐν γένει πολιτικὴ
κατάστασις ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἰδιαίτερως τῆς
Τουρκίας ἐν σχέσει πρὸς τὸ Κρητικὸν ζή-
τημα. Διευτυπώθη δὲ γνώμη ὅτι ἡ παρούσα
κατάστασις δὲν εἶναι καθολικῆς ἐδραίας.
Αἱ διαφωνίαι, αἱ δυσπρόσκειαι ὁλονὲν αὐξά-
νουσιν, ἡ δὲ ἀντίδρασις ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡ-
μέραν κατακτᾷ ὀπαδοῦς. Ἡ εἰρήνευσις τῶν
Ἀλβανῶν, τῶν Ἀράβων, τῶν Κορδῶν, τῶν
Δρούσων εἶναι μόνον ἐκονικὴ. Ἐν ἡ σημε-
ρινῇ Νεοτουρκικῇ Κυβερνήσει περιπλανῆ
εἰς πόλεμον καὶ μετ' αὐτὴν ἔσται τῆς Ἑλλά-
δα, πρὸς περιφρούρησιν τῶν δικαίων αὐτῆς
ἐπὶ τῆς Κρήτης, καθίσταται προβληματικὸν
ἐν ἡ Εὐρώπῃ ἐπιτρέψῃ νὰ ἐπωφεληθῇ τῆς
νίκης τῆς. Ἐν περιπτώσει πολέμου ὅλοι αἱ
ἑσωτερικὴ διακρίσεις θ' ἀναπτύχθωσιν εἰς
ταραχὰς καὶ εἰς συστηματικὰ κινήματα. Ἐπειδὴ δὲ ὁ
τι καὶ ἂν συμβῇ ἡ Κρήτη οὐδέποτε πλεον
εἶναι δυνατόν νὰ ἐξασφαλισθῇ ῥῶς ἄμεσος
Τουρκικὴ κτῆσις, τοῦναντίον, δὲ εἶναι δυνατόν
νὰ καταστῇ ἀφορμὴ μαιζόνων καταστροφῶν,
ἀνεκινήθη τὸ ζήτημα:

Δὲν εἶναι ἀρὰ γὰρ προτιμότερον νὰ πωλ-
θῇ ἐναντι μεγάλης ὕλικῆς ἀπεξημίσεως
εἰς τινε τῶν Μ. Δυνάμεων—περὶ τούτου
δὲ ἐλήφθησαν ὑπ' ὄψιν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ
Ἀυστρία—κατ' αὐτὸν δὲ τὴν τρόπον:

- α') Ἡ Τουρκία νὰ θεραπευθῇ ἀπὸ μίαν
μεγάλην γαγγραινώδη πληγῆν
- β') Νὰ προμηθευθῇ μεγάλα χρηματικὰ
μέσα ὡν τὸσαῦτην ἔχει ἀνάγκην.
- γ') Ἡ Κρήτη νὰ παραμείνῃ πηγὴ ἀδια-
κόπων διαφορῶν μεταξὺ τῶν Εὐρωπαϊκῶν
Κυβερνήσεων, αἵτινες θὰ αἰσθανθῶσι τὴν ἀ-
πόλυτον ἀνάγκην τῆς πάσης δυνάμει ὑπο-
στηρίξεως ἀθίκτων τῶν συμφερόντων τῆς
Τουρκίας ἐν Εὐρώπῃ.

Ἡ ὑπὸ τὸ ἀνωτέρω πνεῦμα ἀπόφασις ἐ-
λήφθη ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ πλειονοψηφίαν.
Ἐνεκα ὅμως τῆς σπουδαιότητος τῆς ἀπο-
φάσεως ἀπεφασίσθη νὰ βολιδοσκοπηθῇ ἡ
γνώμη καὶ ἄλλων σημαίνοντων τμημάτων
τοῦ Νεοτουρκικοῦ καμινάτου.

Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον μετέβησαν καὶ
εἰς Ἀδριανουπόλιν δύο ἀπεσταλμένοι, ὁ εἰς
ἐκ Θεσσαλονίκης καὶ ὁ ἄλλος ἐκ Κων)πό-
λεως. Τὸ τμήμα τῆς Ἀδριανουπόλεως
κατόπιν τριήμερου συζητήσεως ἐπὶ τοῦ ζη-
τήματος ἀπέδεδιχῇ καθ' ὀλοκλήριαν τὴν ἀπό-
φασιν τῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Ἐνεκα τῶν ἀνωτέρω ὁ Χακὴ πασᾶς ἐλα-
βε τὴν ἐντολήν νὰ βολιδοσκοπηθῇ ἐπὶ τοῦ
ζητήματος τούτου κατὰ τὴν ἐν Εὐρώπῃ